

Б ж д ж щ е е не о пр ѣ д ѣ л е н о.

грѣмѣ-ще.

П о в е л и т е л н о .

да грѣми.

Така ся спрягава и *вали*; *трѣбува* и *свѣтка* ся спрягава ся по трете спряженіе; а отъ глаголы: *потрѣбно е*, *прилично е*, и пр. спрягава ся само спомагателный глаголѣ.

МѢСТОИМЕННИ ГЛАГОЛИ.

114. Мѣстоименни глаголи не ся друго освѣтъ трете лице ед. число отъ глаголы дѣйствителны и срѣдни (съ окончаніе *тъ* и *тъ*) съединено съ възвратно мѣстоименіе *ся* и придружено съ дателный падежъ отъ личны-ты мѣстоименія. Тіи собствено не ся спрягавать а само *ся* мѣнува лично-то мѣстоименіе та така правять различни-ты лица и въ двѣ-тъ числа. Тука за улесненіе поставяме единъ примѣръ.

Н а к л о н е н і е ı з я в и т е л н о .

Врѣмя настоящее.

Ч. Един.

спи ми ся

сти ти ся

спи му ся

Ч. Множ.

спи ни ся

спи ви ся

спи имѣ ся.

Прѣминжло неокончательно.

Ч. Един.

спяше ми ся

спяше ти ся

спяше му ся

Ч. Множ.

спяше ни ся

спяше ви ся

спяше имѣ ся.